

kumentationen i den enkelte sag.

Vurderingen af, hvorvidt nedsættelsen af arbejds-
evnen er varig, er helt central og et udtryk for, at før-
tidspension er en varig forsørgelsesydelse i modsæt-
ning til sygedagpenge og kontanthjælp.

Der kan dog i ganske særlige tilfælde tilkendes før-
tidspension, selvom det ikke helt kan udelukkes, at
der på længere sigt kan opnås en vis forbedring af ar-
bejdsevnen ved yderligere forsøg på behandling. Der
skal dog være tale om personer med en alvorlig lidel-
se, som betyder, at de på afgørelsestidspunktet vurde-
res at være ude af stand til at kunne blive selvforsør-
gende ved indtægtsgivende arbejde som udgangs-
punkt indenfor en længere periode på omkring 5 år.
Sådanne sager skal tages op til ny vurdering på det
tidspunkt, hvor det forventes, at der kan gennemføres
yderligere behandlingsmæssige foranstaltninger. Der
henvises til bemærkningerne til § 20, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærknin-
ger i afsnit 4.1.

Til § 17

Det foreslås, at det i overensstemmelse med retssik-
kerhedsloven fastslås, at kommunen skal behandle en
henvendelse om førtidspension i forhold til alle de
muligheder, der findes for at give hjælp efter den so-
ciale lovgivning. Det er som hovedregel ikke muligt at
anmode om, at en henvendelse om førtidspension al-
ene skal behandles i forhold til muligheden for tilken-
delse af førtidspension. Bestemmelsen svarer til ind-
holdet af de gældende regler.

Kommunen skal således ud fra en helhedsvurdering
træffe afgørelse om, hvilken foranstaltning der er den
rigtige i den konkrete sag, og ikke kun tage stilling til
den ydelse, som borgeren konkret har henvendt sig
om.

Efter retssikkerhedslovens § 7 skal kommunen se-
nest 8 uger efter første henvendelse om førtidspension
(løbende hjælp til forsørgelse) foretage en vurdering
af pågældendes situation og behov på længere sigt, og
borgeren skal have skriftlig besked om kommunens
vurdering

Træffes der afgørelse om, at borgeren skal have en
anden hjælp end den, der konkret er rettet henvendelse
om, kan afgørelsen indbringes for det sociale nævn ef-
ter de almindelige klageregler.

Kommunens afgørelse om iværksættelse af arbejds-
markedsrettede initiativer er samtidig en afgørelse om
ikke at ville påbegynde en sag om førtidspension, dvs.
et afslag på pension, som således kan indbringes for
det sociale nævn.

Bestemmelsen giver dog en person adgang til at an-
mode om, at kommunen ved en henvendelse om før-

tidspension alene tager stilling til spørgsmålet om før-
tidspension. I sådanne tilfælde træffer kommunen af-
gørelse om, at sagen på det foreliggende dokumenta-
tionsgrundlag direkte overgår til behandling efter reg-
lerne om førtidspension.

Kommunen bør i disse tilfælde orientere den pågæl-
dende om, at behandlingen af sagen vil ske på det
foreliggende grundlag. Det vil sige, at et mangelfuldt
dokumentationsgrundlag kan medføre, at pågældende
ikke kan tilkendes førtidspension.

Behandlingen af disse sager skal også ske efter reg-
lerne i § 19, dvs. ved anvendelsen af sagsbehandlings-
metoden, jf. bemærkningerne til § 19, stk. 2.

Bestemmelsens *stk. 2* giver kommunen adgang til
af egen drift at starte behandlingen af sag om førtids-
pension til en borger, der ikke selv har henvendt sig
herom. Bestemmelsen svarer til § 21 i den gældende
lov. Som et eksempel på bestemmelsens anvendelses-
område kan nævnes unge – eventuelt med ophold på
døgninstitution – med en betydelig nedsat psykisk
funktionsevne som følge af udviklingshæmning. I så-
danne tilfælde bør behandlingen af sag om førtidspen-
sion påbegyndes, så afgørelse kan være truffet og ud-
betaling af pension kan ske med virkning fra det
fyldte 18. år.

Til § 18

Det foreslås, at det som hovedregel er en forudsæt-
ning for behandling af en sag om førtidspension, at det
er dokumenteret, at en persons arbejdsevne ikke kan
forbedres ved aktiverings-, revaliderings- og behand-
lingsmæssige samt andre foranstaltninger.

Det dokumentationsgrundlag, der skal foreligge,
omfatter de oplysninger, der vil være nødvendige for
at tage stilling til sagen efter reglerne om førtidspen-
sion, jf. §§ 19 og 20.

I særlige tilfælde vil det ud fra den eksisterende fag-
lige viden om betydelige fysiske og psykiske funkti-
onsevnenedsættelser og om visse alvorlige sygdoms-
tilstande og deres prognoser være klart, at en praktisk
afprøvning af arbejdsevnen med henblik på forbed-
ring vil være åbenbar formålsløs eller endog vil kunne
indebære risiko for forværring af personens tilstand. I
sådanne tilfælde kan en sag undtagelsesvis behandles
efter reglerne om førtidspension, uden at der forinden
er iværksat aktiverings- og revalideringstiltag mv.
Som eksempler på tilfælde, hvor en afprøvning af ar-
bejdsevnen vil kunne anses for at være åbenbar for-
målsløs, kan nævnes personer med en betydelig ned-
sat psykisk funktionsevne som følge af udviklings-
hæmning, personer med en alvorlig hjerneskade eller
en alvorlig sindslidelse samt personer med alvorlige
lidelser, hvor de medicinske behandlingsmuligheder